

Arrest

nr. 128 485 van 1 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 2 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat P.-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rohingya- moslim afkomstig uit Arakan in Myanmar. Begin jaren 90 werden uw ouders vermoord, werd uw huis in brand gestoken en werd u geslagen. Daarop besloot u met uw familie om Myanmar te verlaten. Via Bangladesh reisde u naar India waar u ongeveer tot 2010 verbleef. In 2010 keerde u met uw familie terug naar Myanmar om een huis te bouwen op de grond van uw schoonvader. Na verblijf van een tweetal maanden keerde u terug naar India. Vanuit India liet u ergens in 2010 geld via een vriend overbrengen naar uw familie in Myanmar. Toen deze daar aankwam zag hij dat uw familie niet aanwezig was en dat het huis was afgebrand. Van dorpelingen vernam hij dat uw familie vertrokken was naar Yangon. U heeft echter geen verder contact met uw familie gehad. In oktober 2012 reisde u per schip richting België. U vertrok vanuit Mumbai en via Italië

kwam u in december 2012 in België aan, waar u op 3 december 2012 asiel aanvraag. U heeft geen enkel document om uw asielaanvraag te staven.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Myanmar uit een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Geneefse conventie diende te verlaten en dat u bij een eventuele terugkeer naar Myanmar alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over de Subsidiaire Bescherming zou lopen.

U heeft immers geenszins aannemelijk gemaakt dat u uit Myanmar afkomstig bent, laat staan dat u een Rohingya bent uit Myanmar. Zo is uw kennis over Arakan de regio in Myanmar waarvan u afkomstig bent ondermaats. U beweerde dat u geboren en getogen bent in Arakan city. Arakan city is volgens uw verklaringen zowel de naam van een stad als de naam van een deelstaat in Myanmar. Naast Arakan city noemt u de stad Rakhine als een stad in Arakan (zie gehoorverslag CGVS, p. 1 en p. 2). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijken noch Arakan city noch Rakhine steden te zijn in Arakan. Arakan is echter de oude benaming van de Myanmarese deelstaat Rakhine. Voorts beweerde u dat de deelstaat Arakan of Rakhine geen hoofdstad heeft. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de hoofdstad van bovenvermelde deelstaat Sittwe wordt genoemd of toen de deelstaat nog Arakan noemde, Akyab. Verder beweerde u dat de Rohingya's het "Ancholit" spreken (zie gehoorverslag CGVS, p.2), terwijl dat eigenlijk het Rohingya moet zijn. Hoe dan ook u beweerde de taal van de Rohingya's te spreken, doch wist niet correct te vertellen hoe simpele woorden zoals dorpschoofd, berg en rivier in het Rohingya of zoals u beweerde in het "Ancholit" klinken. Verder stelde u dat de Birmaanse eenheid de "kyat " is en dat dit ook als dusdanig wordt uitgesproken zowel in het Birmaans als in het Rohingya (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en p. 3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat de munteenheid van Myanmar weliswaar in de westerse transcriptie als Kyat wordt geschreven maar in het Birmaans als "Dja" en in het Rohingya als "Dje" wordt uitgesproken. Ook over de administratieve indeling van Arakan is uw kennis eerder beperkt. Op de vraag welke districten er zijn moest u het antwoord schuldig blijven, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in Arakan (Rakhine) een aantal districten zijn waar veel Rohingya's woonachtig zijn. Daar u beweert een Rohingya uit Myanmar te zijn zou u hiervan op de hoogte moeten zijn. U gevraagd naar "townships" in Arakan (Rakhine) kon u enkel Arakan city noemen wat zoals hierboven reeds werd uiteengezet de oude benaming is van de deelstaat Rakhine en geen district of "township" is. U beweerde dat een dorp in het Rohingya "gram" wordt genoemd, terwijl "gram" de typisch Bengaalse naam is om een dorp aan te duiden en een dorp in door de Rohingya anders wordt genoemd. Verder weet u ook niet te vertellen hoe de boedhisten in Myanmar door de Rohingya's worden genoemd. U beweerde immers foutief dat jullie die "boedh" noemen. Verder beweerde u dat er voor Rohingya's geen specifieke voorwaarden zijn om in het huwelijk te treden of te reizen, terwijl uit de bij het dossier gevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk voorwaarden zijn waaraan een Rohingya dan moet voldoen. U bleek ook niet op de hoogte te zijn of er in Myanmar dwangarbeid werd opgelegd door de autoriteiten, terwijl algemeen geweten is dat Myanmar berucht was voor de slavenarbeid die werd opgelegd vooral aan dissidenten en minoriteiten. Uit de bij het dossier gevoegde informatie ontsnapten ook de Rohingya's daar niet aan. Uit wat voorafgaat heeft u niet aannemelijk gemaakt uit Myanmar afkomstig te zijn en kan derhalve ook geen geloof worden gehecht dat u geen nationaliteit heeft, dat uw ouders vermoord werden en dat uw familie momenteel spoorloos is. Wat trouwens uw familie betreft is het eigenaardig te noemen dat u in 2010 vernam van een vriend die naar Myanmar terug gegaan was dat uw huis daar afgebrand was en uw familie vermoedelijk naar Yangon vertrokken was en dat u toch geen enkele inspanning heeft geleverd om meer van uw familie te weten te komen. Dat u in Mumbai zat en niets kon doen is weinig overtuigend. U verklaarde immers in het verleden reeds naar Myanmar te zijn teruggekeerd en u beweerde in het verleden een tussenpersoon te hebben ingeschakeld om geld naar Myanmar over te brengen. Dat u helemaal niets kon doen is in dat verband dan ook weinig geloofwaardig. Tot slot bent u niet in het bezit van enig document dat uw identiteit kon aantonen, nochtans verklaarde u dat u in Myanmar een geboorteakte had.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de bestreden beslissing te willen vernietigen voor verder onderzoek.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie artikelen en een rapport over de situatie van de Rohingya-gemeenschap in Myanmar.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat de herkomst en etnie van verzoeker, Rohingya-moslim uit Myanmar, ongeloofwaardig is. De commissaris-generaal kwam tot deze conclusie gezien i) verzoekers kennis over de streek waarvan hij afkomstig beweert te zijn ondermaats is ii) verzoeker de taal van de Rohingya niet blijkt te spreken, iii) verzoeker niet bekend is met de exacte uitspraak van de munteenheid in Myanmar iv) verzoeker onbekend is met de specifieke voorwaarden waaraan Rohingya moeten voldoen om te mogen huwen en reizen in Myanmar en tenslotte iv) verzoeker geen enkel document voorlegt dat zijn beweerde nationaliteit en herkomst kan staven.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in deze motieven, die allen steun vinden in de stukken van het administratief dossier en deugdelijk zijn, te ontcrachten. Verzoeker wijt zijn gebrekkige geografische kennis aan het feit dat hij in Myanmar altijd op dezelfde plaats woonde en zijn onvermogen om documenten voor te leggen aan het feit dat al zijn documenten in een brand zijn vernietigd. Verzoeker geeft evenwel geen aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat hij niet bekend is met de taal van de Rohingya's die hij verkeerdelijk benoemt als het "Ancholit". Evenmin geeft verzoeker een verklaring voor de vaststelling dat hij niet op de hoogte is van de wijze waarop de munteenheid in Myanmar, de Kyat, wordt uitgesproken in het Rohingya en het Birmaans, noch maakt hij aannemelijk waarom hij voor het woord 'dorp' foutief de Bengaalse term 'gram' gebruikt en de correcte benaming in het Rohingya niet blijkt te kennen. De commissaris-generaal kon op basis van de vele voorbeelden van zijn gebrekkige kennis opgesomd in de bestreden beslissing in redelijkheid besluiten dat aan de beweerde herkomst van verzoeker uit Myanmar, alsook aan zijn beweerde lidmaatschap van de Rohingya-gemeenschap, geen enkel geloof kan worden gehecht. Gezien verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk maakt, kan hij

zich evenmin dienstig beroepen op de algemene situatie van de Rohingya in Myanmar. Verzoekers betoog daaromtrent, evenals de stukken die hij ter staving daarvan bijvoegt, zijn derhalve niet dienstig.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Myanmar zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissingen wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER